

her i Tinget, den giver mig jo grundet Anledning til at tro, at det vil blive let at føre det igennem. Med Hensyn til de to Bemærkninger, som det ærede 3die kongevalgte Medlem (Steffensen) gjorde, skal jeg for den førstes Vedkommende erkende, at der maaske er Grund til at foretage en Ændring i Forslaget og rette det Forhold, det ærede Medlem nævnde. Hvad det andet Punkt angaar, om Adgangen til at udnævne baade Overlæger og Korpslæger til Stabslæger, mener jeg rigtignok, det var rarest at blive ved det, der er foreslaaet, da Korpset jo er saa lille, og Forholdet nemt kan stille sig saaledes, at der ved Udnævnelsen bliver meget faa at vælge imellem, naar man skal tage en af Overlægerne. Det er jo ikke altid sikkert, at de netop ere de bedst skikkede til at rykke op, saa netop af Hensyn til det meget lille Korps mener jeg, det vilde være det heldigste at blive ved det, der er foreslaaet i Lovforslaget. Imidlertid, hvis Rigsdagen maatte mene noget andet, er det jo ikke en Bestemmelse af den Art, at det skulde være nødvendigt at lade Lovforslaget strande paa den; det vilde jeg i hvert Fald ikke tro.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) var meget fornøjet med Titelen, medens han var misfornøjet med Titelen til det andet Lovforslag. Derimod synes Lovforslagets Indhold ikke just at falde i det ærede Medlems Smag. Jeg har allerede tidligere sagt, at jeg ikke lægger stærk Vægt paa Titelen. Man kan gaa en af 3 Veje, naar man vil lave den Slags Love; man kan angive i Titelen alle de Lovbestemmelser, som ønskes ændrede, og det vilde for det forrige Lovforslags Vedkommende føre til en meget lang Titel, da vi have en hel Række Tillæg og Tillægs Tillæg til vor Hærlov; jeg har jo allerede i Udvalget sagt, at naar Titelen til det andet Lovforslag skulde have været ganske korrekt, vilde den være bleven endnu fyldigere, end den er. Man kan altsaa for det første gaa den Vej at angive i Titelen alle de Bestemmelser, man vil have ændret, og saa lade Lovforslagets Tekst være ganske kortfattet. Men man kan ogsaa gaa en anden Vej, som her er fulgt, nemlig ganske kort i Titelen at

nævne, at man ændrer Bestemmelserne om et vist Forhold, og saa i Lovforslagets Tekst opregne alle de Paragraffer, der er Tale om, og angive de Forandringer, der foretages i dem. Og endelig kan man gaa en 3die Vej, nemlig at lave en helt ny Lov for vedkommende Forhold og ophæve alle de gamle Bestemmelser. Det synes jeg var en noget vidtløftig Vej at gaa for saadanne Smaaændringers Skyld. Grunden til, at jeg ved det første Lovforslag valgte den Vej i Titelen at angive alle de Bestemmelser, der skulde ændres, var den, at jeg fandt, at det i Virkeligheden var den letteste Vej at gaa, og naar jeg her er gaaet en anden Vej, er det, fordi der er saa mange Bestemmelser, ogsaa Bestemmelser med nogen Realitet, der maa ændres. For det første bliver Korpset jo ganske omordnet, idet vi faa baade Stabslæger, Overlæger og Korpslæger, og dernæst blive Lønningsbestemmelserne i alt Fald formelt ændrede. Her var det ærede Medlem inde paa Spørgsmaalet, om der ikke var foretaget reelle Forandringer af Lønningsbestemmelserne, saaledes at der gaves større Lønninger end hidtil. Det er der ikke; det er den samme Lønningsmasse, om jeg saa maa sige, der fremtidig vil blive anvendt, men paa en lidt anden Maade. For Tiden udgives der 8,000 Kr. til de 2 Overlæger, saaledes at den yngste af dem faar 3,200 Kr. og den ældste 3,600 Kr., og den af dem, der fungerer som Stabslæge, faar derhos 1,200 Kr. i Tillæg. For Tiden er det den yngste Overlæge, der er udnævnt til Stabslæge, og han har saaledes 3,200 Kr. + 1,200 Kr. eller 4,400 Kr. i Lønning, medens den ældste Overlæge har 3,600 Kr. Nu slaar man fast, at Stabslægen i Fremtiden skal have 4,400 Kr. og den anden 3,600 Kr.; det bliver altsaa ganske den samme Lønningsmasse, der anvendes, og Grunden til, at man foretager en Forandring nu, er kun den, at det netop for Tiden er den yngste Overlæge, der fungerer som Stabslæge. Saaledes forholder det sig. Spørgsmaalet om Henvisning til Udvalg skal jeg selvfølgelig ikke beskæftige mig med.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.